

Sygn. akt IV CZ 79/06

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

w sprawie z wniosku M.P.

przy uczestnictwie J.K., K.K., E.G., J.F., M.P. i A.P.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 października 2006 r.,

zażalenia uczestnika postępowania K.K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 30 czerwca 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania K.K. wskazując, że nie zawiera ona należycie uzasadnionego wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. W zażaleniu uczestnik postępowania twierdzi, że skarga kasacyjna zawiera taki wniosek i został on uzasadniony a w związku z tym zaskarżone postanowienie winno zostać uchylone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Natomiast na podstawie art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c. na wnoszącego skargę kasacyjną nałożono obowiązek zawarcia w jej treści wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia. Brak w kasacji takiego należycie uzasadnionego wniosku powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2) lub przez Sąd Najwyższy (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Z przytoczonych przepisów wynika, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wyraźnie sformułować w niej wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania przez Sąd Najwyższy oraz uzasadnić go, nawiązując do sformułowanych w ustawie wymogów przyjęcia jej do rozpoznania. Nie wystarcza przy tym powołanie się przez skarżącego na jakiegokolwiek okoliczności, które w jego ocenie uzasadniają przyjęcie skargi do rozpoznania. Musi to być logiczny wywód, z którego wynika, że zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy, wymienione w art. 398⁹ § 1 k.p.c. (podobnie SN w postanowieniu z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 136).

Wbrew twierdzeniom uczestnika postępowania, wniesiona przez jego pełnomocnika skarga kasacyjna nie zawiera należycie uzasadnionego wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Uczestnik wprawdzie wniósł

o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej, ale wniosek ten nie został uzasadniony. Przytoczone w zażaleniu fragmenty uzasadnienia skargi kasacyjnej wskazują jedynie na naruszenie prawa procesowego. W opisanym stanie faktycznym nie jest wcale jednoznaczne, czy rzeczywiście nastąpiło naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy. W tej sytuacji, aby stanowisko Sądu Okręgowego mogło zostać poddane kontroli kasacyjnej, skarżący powinien uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej wskazując, że zachodzi jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Samo wskazanie naruszenia przepisów postępowania, na które powołuje się skarżący nie uzasadnia, wbrew jego opinii, twierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna. W tej sytuacji należy więc uznać, że skarga kasacyjna uczestnika postępowania nie zawierała należycie uzasadnionego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Sąd Okręgowy zasadnie więc ją odrzucił jako nie spełniającą wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., zażalenie oddalił.